

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. et. Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobců: **a) M. S.**
bytem X

b) R. P.
bytem X

oba zastoupeni advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha

za účasti: **obec Korkyně**
Korkyně 30, 262 06 Korkyně

zastoupena advokátkou JUDr. Zorkou Černohorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. 136244/2023/KUSK,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. 136244/2023/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců na náhradě nákladů řízení částku ve výši 12 546,90 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupce JUDr. Pavla Kiršnera, advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Osobě zúčastněné na řízení (dále též „stavebník“) byla dodatečně povolena stavba hasičské zbrojnice s klubovnou, která se zčásti nachází na místě původního objektu hasičské zbrojnice, jehož přístavbu a stavební úpravy stavebník prováděl. Původní objekt byl v průběhu stavebních prací odstraněn. Mezi účastníky panuje spor o to, zdali lze na dodatečně povolenou stavbu nahlížet jako na změnu stavby před dokončením, či je ji nutné posoudit jako zcela novou stavbu, a to pro zánik původní hasičské zbrojnice. Na tomto posouzení závisí vypořádání odvolacích námitek žalovaným.

Průběh správního řízení

2. Stavebníkovi byla rozhodnutím Městského úřadu Nový Knín (dále jen „stavební úřad“) ze dne 12. 3. 2020, č. j. MUNK/593/2020/STAV-Kon (dále jen „původní společné povolení“), podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2024 (dále jen „stavební zákon“) povolena stavba – stavební úpravy a přístavba objektu občanské vybavenosti bez č.p./č.e. (hasičské zbrojnice) na pozemcích parc. č. st. XA a XB, v katastrálním území X (všechny dále uváděné pozemky se nacházejí v témže katastrálním území), a to na základě projektové dokumentace vypracované autorizovanou stavební projektantkou M. P. ze září 2017.
3. Na základě původního společného povolení stavebník započal s realizací schválených stavebních úprav a přístavby. Žalobce b) podal dne 25. 4. 2022 podnět k prošetření provádění stavby. Při následné kontrolní prohlídce stavební úřad zjistil, že původní objekt hasičské zbrojnice byl odstraněn a byly vybudovány nové základové pásy s železobetonovou deskou. Stavebník předložil záznam o provedení nutných zabezpečovacích prací ze dne 18. 3. 2022 (vypracovaný technickým dozorem), dle něhož bylo při demolici zjištěno, že obvodové zdivo je provedeno z překládaných cihel, nikoli z plných cihel (nosného zdiva) na vazbu, jak předpokládala projektová dokumentace. Zároveň pod obvodovým zdivem částečně chyběly základové konstrukce, což je z hlediska statiky zcela nevyhovující. Dále nebyl odvodněn prostor mezi zdivem objektu a oplocením sousedního pozemku parc. č. 18, protože docházelo k degradaci zdiva nadměrnou vlhkostí. Proto technický dozor rozhodl o odstranění zbývajících nevhodného zdiva a o jeho nahrazení novým zdivem v provedení dle projektové dokumentace.
4. Stavební úřad vyzval stavebníka dne 6. 12. 2022 k bezodkladnému zastavení prací, neboť postupoval v rozporu s původním společným povolením zvýšením stavby přibližně o 1 metr. Z toho důvodu stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby, načež stavebník podal žádost o dodatečné povolení stavby občanské vybavenosti (hasičské zbrojnice s prostory klubovny) na původním půdorysu pozemku parc. č. st. XB a přístavba na pozemku parc. č. st. XA (dále jen „stavba“ či „stavební záměr“). K ní připojil projektovou dokumentaci z května 2022 vypracovanou projektantem D. H., kterou autorizoval M. S.. Dle nadpisu byla vypracována za účelem změny stavby před dokončením. Stavebník připojil

mj. i koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Dobříš (dále jen „dotčený orgán“) ze dne 4. 1. 2023, č. j. MDOB 129787/2022/Týr, dle něhož je stavební záměr dle předložené projektové dokumentace i z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací přípustný (dále jen „koordinované závazné stanovisko“). Stavba má být dle dotčeného orgánu provedena na pozemcích, které podle Územního plánu Korkyně ve znění změny č. 1 spadají do plochy občanské vybavení – veřejná infrastruktura (OV) a plochy zeleně – na veřejných prostranstvích (ZV). Na ní je umožněna přístavba staveb občanské vybavenosti do maximální zastavěné plochy 40 m², což záměr splňuje.

5. Žalobci v řízení o dodatečném povolení stavby uplatnili společné námitky. Požadovali předložení souhlasu podle § 184a odst. 1 stavebního zákona, neboť stavba přesahuje nad jejich pozemky. Z toho důvodu bude navíc na jejich pozemky sváděna voda v neúměrném množství. Dále by mělo být vedeno řízení o výjimce z odstupových vzdáleností, neboť jde o novou stavbu, která se nenachází v původním půdorysu. Nejsou splněny podmínky § 25 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). Namítali rovněž vybočení stavby z objemové a výškové hladiny stávající zástavby. Závěrem tvrdili snížení pohody bydlení pro neúměrné zatížení jejich práv a snížení tržní hodnoty vlastních pozemků.
6. Stavebník s námitkami nesouhlasil. Zejména poukazoval na souhlas žalobců s provedením stavebních úprav a přístavby dle původního společného povolení. Odkazoval i na souhlasná závazná stanoviska, dle nichž je stavební záměr přípustný, a odmítl i námitky stran nedostatečných odstupových vzdáleností a snížení pohody bydlení a tržní hodnoty nemovitostí žalobců.
7. Rozhodnutím ze dne 6. 6. 2023, č. j. MUNK/1177/2023/STAV-Kon (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), stavební úřad stavbu dodatečně povolil. K námitkám uvedl, že stavba je povolena v půdorysu dle původního společného povolení. Rozdílem je pouze větší odstup o 0,6 m od pozemku parc. č. 18. Navíc došlo ke zvýšení stavby o 1,05 m na celkovou výšku hřebene 6,25 m. Souhlas žalobců podle § 184a odst. 1 stavebního zákona není třeba, neboť na pozemek parc. č. 18 stavba nepřesahuje a mírný převis krovu s krytinou nad pozemek parc. č. XC bude odstraněn dle ve výroku uložené podmínky č. 4. K odstupovým vzdálenostem stavební úřad konstatoval, že stavební záměr je stavbou občanské vybavenosti, u níž ani v jedné stěně ani ve střešním plášti směrem k pozemkům žalobců nejsou žádná okna. Výška stavby nepřesahuje výšku staveb v okolí, a to ani v porovnání s domy žalobců. Jelikož stavba respektuje odstupové vzdálenosti původního objektu, nebylo třeba řešit povolení výjimky. Dešťové vody budou likvidovány na pozemku stavebníka. Stavební úřad se vyjádřil i k námitkám snížení pohody bydlení a tržní hodnoty nemovitostí.
8. V odvolání žalobci namítali, že dotčený orgán opomněl fakt, že původní objekt hasičské zbrojnice byl zcela odstraněn. V ploše ZV dle územního plánu je přitom možná pouze přístavba stávajících staveb občanské vybavenosti. Dodatečně povolená stavba je tak v rozporu s územním plánem. Argumentovali i shodností projektových dokumentací k původnímu společnému povolení a prvostupňovému rozhodnutí, z čehož plyne, že stavební úřad neposoudil obecné požadavky na výstavbu dle § 169 stavebního zákona. Stavební úřad též nevysvětlil, proč připustil nulovou odstupovou vzdálenost stavby od pozemků žalobců.
9. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobců zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podotkl, že koordinované závazné

stanovisko bylo v průběhu odvolacího řízení potvrzeno nadřízeným orgánem dotčeného orgánu. Žalovaný na stavbu nahlížel jako na změnu stavby před dokončením, která nevyžaduje stejné posouzení jako stavba nová, neboť přihlédl k okolnostem, které stavebníka vedly ke změnám, a také k tomu, že již dříve bylo vydáno původní společné povolení. S ohledem na to žalovaný neshledal důvodnou námitku týkající se odstupových vzdáleností, které by musely být posouzeny v případě nové stavby. Žalovaný se v této otázce i ohledně námitky nevyhovující projektové dokumentace ztotožnil se stavebním úřadem.

Obsah podání účastníků

10. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobci domáhají zrušení napadeného rozhodnutí.
11. Žalobci nejprve shrnují, že stavebník v řízení o dodatečném povolení stavby předložil projektovou dokumentaci shodnou jako pro původní společné povolení, přestože původní hasičská zbrojnice jeho činností zanikla. Stavební úřad prvostupňovým rozhodnutím povolil stavbu právě v rozsahu projektové dokumentace pro původní společné povolení. K nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalobci konkrétně uvádějí, že žalovaný vědomě postupoval v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a Nejvyššího soudu ohledně zániku stavby a následné realizace nové stavby na témže místě. Žalovaný dostatečně neodůvodnil, proč se od v odvolání citované judikatury odchýlil. Současně neuvedl pádné důvody, o něž by mohl opřít učiněné správní uvážení. Nadto je otázkou právní, zdali lze na povolenou stavbu nahlížet jako na novou stavbu, a proto žalovaný správní uvážení ani uplatnit nemohl. Jelikož žalovaný stavbu neposuzoval jako novostavbu, ačkoli původní hasičská zbrojnice byla odstraněna, nepřipustně stanovil mírnější kritéria pro dodatečné povolení stavby. Dle žalobců může být postup žalovaného ovlivněn tím, že v ploše zeleň – na veřejných prostranstvích (ZV) je dle územního plánu možné umístit jen přístavby stávajících staveb, nikoli nové stavby. Veškeré odvolací námitky pak byly posouzeny na základě této nesprávné úvahy žalovaného.
12. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Nadále je toho názoru, že v případě stavby, k níž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí schvalující její stavební úpravy a přístavbu, a u níž byly v průběhu realizace zjištěny natolik závažné stavebně technické nedostatky, kvůli nimž byla odstraněna zbývající část stavby, nelze striktně postupovat dle žalobci citované judikatury. Takový postup by byl příliš tvrdý vůči stavebníkovi, který jednal v dobré víře a domníval se, že technický stav budovy je vyhovující a stavební úpravy lze provést při zachování části původního objektu.
13. V replice žalobci setrvávají na žalobě a poukazují na absurdnost argumentace žalovaného, který podporuje stavební nekázeň stavebníka. Nastalá situace je obzvláště závažná, neboť stavebníkem je obec. Posvěcením napadeného rozhodnutí budou moci stavební úřady dodatečně povolovat stavby, které nejsou v souladu s územním plánem.
14. Osoba zúčastněná se ztotožňuje s rozhodnutími správních orgánů. Předně nesouhlasí, že by k dodatečnému povolení stavby předložila totožnou projektovou dokumentaci jako k původnímu společnému povolení. Doloženým důkazům a skutečnému provedení stavby též neodpovídají tvrzení žalobců o odstranění celého původního objektu. Nosná zeď mezi pozemky parc. č. st. XB a XC je na stejném místě. Nosná zeď mezi pozemky parc. č. st. XB a 18 byla posunuta o 0,6 m do pozemku stavebníka. Obě tyto nosné zdi se nacházejí v půdorysu původní stavby občanské vybavenosti. Tvrzení žalobců považuje za účelová, neboť již dříve souhlasili s provedením stavebních úprav a přístavby dle původní

projektové dokumentace ze září 2017. Jejich nesouhlas s dokončením stavby dle projektové dokumentace z května 2022 vyplývá z toho, že jim ze strany obce nebylo vyhověno v jiných záležitostech. Správní rozhodnutí nejsou nepřezkoumatelná, neboť se stavební úřad řádně vypořádal se všemi vznesenými námitkami. Žalobci nikterak neprokázali, že odstupové vzdálenosti jsou nedostatečné. S existencí původní hasičské zbrojnice nacházející se v blízkosti hranic jejich pozemků byli srozuměni od 60. let minulého století. Zvýšení hasičské zbrojnice o asi 1 m a její rozšíření do pozemku stavebníka nemůže mít žádný vliv na pohodu bydlení sousedních vlastníků. V nosných zdech ani ve střeše směrem k pozemkům žalobců nejsou žádná okna. Od domu žalobce b) na pozemku parc. č. st. 5 je stavba vzdálena více jak 7 m. Mezi pozemky je navíc původní zděný taras. Na jeho pozemky stavba ani nepřesahuje. Ve směru k pozemku parc. č. XC je přesah stavby minimální (stejně jako u původního objektu). Stavba byla postavena ve veřejném zájmu a z veřejných prostředků. Nedošlo jí k zásahu do práv sousedů, možné budoucí spory byly naopak eliminovány. Osoba zúčastněná je přesvědčena, že provedenými úpravami předešla možnému obecnému ohrožení. Správní orgány postupovaly zcela správně, pokud záměr posoudily jako změnu stavby před dokončením. Nešlo o stavbu vzniklou na tzv. zelené louce. Možné odchylky byly vyvolány objektivními okolnostmi.

15. V následném vyjádření žalobci nespoujají, že souhlasili s projektovou dokumentací k původnímu společnému povolení (tento souhlas však nyní berou zpět). Nikdy ale neudělili souhlas s projektovou dokumentací pro dodatečné povolení stavby. Setrvávají na názoru, že se osoba zúčastněná snažila obejít územní plán, který nepřipouští novou stavbu občanské vybavenosti v ploše ZV. Tvrzení o posunutí nosné zdi o 0,6 m do pozemku stavebníka potvrzuje, že původní objekt byl zcela odstraněn. Argument, že se žalobci osobě zúčastněné mstí, je účelový a ničím nepodložený.
16. V reakci na vyjádření osoba zúčastněná tvrdí, že souhlasu žalobců k vydání stavebního povolení není třeba. Žalobci si rovněž nesprávně vykládají územní plán, neboť oba pozemky parc. č. st. XA a XB jsou zařazeny do plochy občanské vybavení – veřejná infrastruktura (OV). Povolená stavba je zde přípustná, jak potvrzuje i vyjádření dotčeného orgánu ze dne 2. 4. 2024.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
18. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
19. Soud rozhodl ve věci bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (žalobci výslovně, žalovaný implicitně). Nadto soud shledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování, neboť si soud při posouzení věci vystačil s obsahem správního spisu, jehož součástí byly i žalobci navržené důkazy (včetně fotodokumentace provádění stavby).

Posouzení žalobních bodů

Stavební záměr jako nová stavba

20. V projednávané věci žalobci brojí proti právnímu posouzení žalovaného, který na předložený stavební záměr nenahlížel jako na novou stavbu, nýbrž jej považoval za změnu stavby před dokončením. S ohledem na to žalovaný vypořádal odvolací námitky tak, že nejsou důvodné, protože předmětná stavba nevyžaduje stejné posouzení jako stavba nová. Soud však shledává výklad žalovaného chybným.
21. Jak totiž vyplývá z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2088/2001, nadzemní stavba zaniká v okamžiku, kdy už není patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží, tedy dojde-li k úplnému odstranění obvodových zdí. Podle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 1. 1994, sp. zn. 3 Cdo 95/92, jestliže dojde k demolici původní stavby a na jejím místě je postavena, byť i druhově, shodná stavba, jedná se o zřízení nové stavby na místě stavby původní (nikoli o změnu původní stavby). Tyto právní závěry vyplývající z civilní judikatury jsou podle NSS použitelné i ve stavebním právu (srov. rozsudek ze dne 21. 1. 2021, č. j. 7 As 216/2019-32, bod 19) a NSS z nich ve své rozhodovací praxi opakovaně vycházel (srov. např. rozsudky ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 As 106/2015-55, a ze dne 12. 3. 2014, č. j. 6 As 120/2013-41).
22. Ze správního spisu se jednoznačně podává, že stavebník původní objekt hasičské zbrojnice, jehož stavební úpravy a přístavba byly schváleny původním společným povolením, v průběhu stavebních prací zcela odstranil. Tuto skutečnost zjistil stavební úřad již při kontrolní prohlídce dne 26. 5. 2022. V protokolu o kontrole konstatoval, že v místě stavby byly vybudovány nové základové pásy s železobetonovou deskou, což potvrzuje i četná fotodokumentace založená ve správním spisu. Jednak jde o fotografie pořízené stavebním úřadem při zmiňované kontrolní prohlídce, na nichž lze spatřit zcela nově zhotovené základy stavby, a jednak v průběhu správního řízení dokládali vlastní fotografie i žalobci. Na nich je zachycen stav dokonce po úplném odstranění původního objektu hasičské zbrojnice s připravenými výkopy pro předpokládané základové pásy. Odstranění celého objektu hasičské zbrojnice potvrdil i stavební úřad ve výroku prvostupňového rozhodnutí.
23. Podle původního společného povolení měly být zachovány obvodové zdi v západní části. Ty však byly taktéž odstraněny (opět viz protokol o kontrole) pro jejich nevyhovující technický stav, který potvrdil technický dozor stavebníka v záznamu ze dne 18. 3. 2022. NSS ale v rozsudku ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 As 106/2015-55, konstatoval, že „*závažný technický stav stavby stěžovatele nezabívil povinnosti postupovat podle stavebního zákona a ke svým činnostem si vyžádat odpovídající povolení. Posudek statika, který uvádí, že je stavba ve špatném technickém stavu, nemohl bez dalšího založit oprávnění stavbu bez ohlášení odstranit a nahradit stavbou novou. V této souvislosti zdejší soud připomíná, že stěžovatel měl i jiné možnosti, jak prevenční povinnost splnit v souladu se stavebním zákonem [...]*“. Ani havarijní stav dané stavby a s tím související potřeba řešení tedy nemůže stavebníka zbavit povinnosti postupovat dle stavebního zákona (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2021, č. j. 8 As 94/2020-38, bod 25).
24. V nyní posuzované věci stavebník namísto toho, aby nastalou situaci řešil se stavebním úřadem, přistoupil k odstranění celého původního objektu hasičské zbrojnice, čímž ale tato stavba ve smyslu shora citované judikatury zanikla. Poté započal s prováděním stavby, která se částečně shodovala s předpokládaným konečným stavem podle původního společného povolení. Odchylovala se zejména tím, že byla vyšší a jižní nosná stěna byla posunuta

přibližně o 0,6 m do pozemku stavebníka. Za takové situace byl stavební úřad povinen zahájit řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť stavebník k provádění stavby nedisponoval žádným povolovacím aktem stavebního úřadu. Původní společné povolení jím být nemohlo, protože to pozbylo platnosti ve chvíli, kdy byl původní objekt hasičské zbrojnice odstraněn (nelze provádět stavební úpravy a přístavbu něčeho, co neexistuje). V následném řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo zahájeno k žádosti stavebníka podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, tak bylo potřeba povolit celou stavbu nově.

25. K tomu soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2004, č. j. 5 A 23/2000-45, č. 302/2004 Sb. NSS, v němž NSS vyslovil, že *„[j]estliže původní stavba umístěná na určeném pozemku byla odstraněna (zanikla), je třeba k postavení nové stavby nové stavební povolení, a to i za situace, že se jedná o stavbu z hlediska jejího umístění, stavebně technických požadavků i jiných hledisek zcela shodnou se stavbou původní. Pro účely požadovaného stavebního povolení je pak nerozhodné, že původní stavba byla odstraněna v důsledku protiprávního jednání jiné osoby, než je vlastník stavby, a že k odstranění stavby došlo bez povolení příslušného stavebního úřadu (příp. jiného orgánu, který působnost stavebního úřadu vykonává).“*
26. Citovaný rozsudek byl sice vydán za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., ale v něm vyjádřené obecné pravidlo, že po zániku stavby neopravňuje původní povolovací akt stavebního úřadu (stavební povolení, územní souhlas, územní rozhodnutí aj.) stavebníka k výstavbě nové (třebaže vlastnostmi obdobné) stavby na témže místě, je však plně přenositelné i na právní úpravu dle stavebního zákona užitou v této věci (viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2017, č. j. 2 As 333/2016-79, bod 13).
27. Soud proto nemohl dát za pravdu osobě zúčastněné, pokud argumentovala, že nosná zeď mezi pozemky parc. č. st. XB a XC je na stejném místě a že posunuta byla pouze nosná zeď mezi pozemky parc. č. st. XB, XA a 18 o 0,6 m do pozemku stavebníka. Rozhodné je, že původní zdivo bylo odstraněno, čímž přestalo být patrné dispoziční řešení původního objektu. Byť výstavba probíhá na témže místě (v půdorysu dosavadní stavby), citovaná judikatura považuje takovou stavbu za novou, již je třeba samostatně povolit. V následném řízení se pak řeší tato nová stavba, k níž mohou účastníci uplatnit námitky, a to bez ohledu na jejich procesní aktivitu v povolovacích řízeních ohledně předešlé, nyní již zaniklé stavby. Nelze proto souhlasit s osobou zúčastněnou, že žalobci nyní postupují čistě účelově. Soud přitom nedovodil, že by žalobci nebyli aktivně procesně legitimováni k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, neboť vzhledem k umístění stavby v bezprostřední blízkosti jejich pozemků nelze dotčení na právech *a priori* vyloučit. Zdali žalobci povolením stavby skutečně byli na právech zkráceni, je pak otázkou věcného posouzení, jemuž se soud věnuje níže zejména ve vztahu k odstupovým vzdálenostem stavby, neboť v této části správní rozhodnutí nepřezkoumatelná nejsou.
28. Vzhledem k uvedenému je zjevné, že právní názor žalovaného o možnosti posoudit dodatečně povolovaný stavební záměr jako změnu stavby před dokončením podle § 118 stavebního zákona neobstojí. Nadto stavebník ani nepožádal stavební úřad o schválení změny stavby před jejím dokončením podle uvedeného ustanovení. Naopak změny rovnou provedl (obvodové zdivo, které mělo být zachováno, odstranil a poté provedl stavbu odchylovající se od projektové dokumentace ze září 2017). Postup podle § 118 stavebního zákona je možný tehdy, jestliže stavebník nejprve získá povolení ke změně stavby před jejím dokončením a teprve pak změnu stavby skutečně provede (viz rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 17/2010-101, č. 2107/2010 Sb. NSS). Již výše soud uvedl, že ani objektivní

okolnosti (špatný technický stav zbývajících částí hasičské zbrojnice) nemohly na posouzení dodatečně povolované stavby ničeho změnit, neboť neopravňovaly stavebníka k dalšímu postupu bez příslušného povolení stavebního úřadu. S ohledem na odstranění stávající hasičské zbrojnice pak žalovaný nemohl argumentovat ani původním společným povolením, protože stavba, k níž bylo vydáno, zanikla.

Soulad stavby s územním plánem

29. Soud proto dále zkoumal, zda a jak se tento vadný právní názor žalovaného projevil ve vypořádání odvolacích námitek žalobců. Ti předně namítají, že žalovaný se k tomuto postupu uchýlil zejména proto, aby byla stavba z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací přípustná.
30. Dotčený orgán v koordinovaném závazném stanovisku uvedl, že podle Územního plánu Korkyně ve znění jeho změny č. 1 spadá pozemek parc. č. st. XB do plochy občanské vybavení – veřejná infrastruktura (OV) a pozemek parc. č. st. XA do plochy zeleň – na veřejných prostranstvích (ZV). Na ní je umožněna přístavba staveb občanské vybavenosti do maximální zastavěné plochy 40 m², což záměr splňuje.
31. Právě kvůli regulativům plochy ZV žalobci v odvolání namítali, že stavební záměr je novou stavbou, nikoli přístavbou stávající hasičské zbrojnice, která byla zcela odstraněna. V ploše ZV dle nich nelze umisťovat zcela nové stavby občanské vybavenosti. S ohledem na tuto námitku předložil žalovaný odvolání nadřízenému orgánu dotčeného orgánu, který závazným stanoviskem ze dne 18. 9. 2023, č. j. 119227/2023/KUSK (dále jen „potvrzující závazné stanovisko“), koordinované závazné stanovisko potvrdil. Věc posoudil zcela shodně s dotčeným orgánem. Pohříchu se ale nikterak nevyjádřil k tvrzením žalobců, že objekt hasičské zbrojnice zanikl, a že je tedy nutné na záměr hledět jako na novou stavbu. Nadřízený orgán naproti tomu jen opakoval, že pozemek parc. č. st. XB (v potvrzujícím závazném stanovisku uvedl chybně parc. č. pozemku – XA) je zastavěn stávajícím objektem hasičské zbrojnice. Přitom ale měl k dispozici správní spis, z něhož plynul opak. Soud proto dospívá k závěru, že potvrzující závazné stanovisko je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nereagovalo na odvolací námitky, a zároveň i v rozporu se skutkovým stavem plynoucím ze správního spisu. Uvedený nedostatek se zjevně snažil překlenout žalovaný nahlížením na stavební záměr jako na změnu stavby před dokončením. Učinil tak ale nesprávně.
32. Jestliže je závazné stanovisko nepřezkoumatelné, trpí vadou nepřezkoumatelnosti i rozhodnutí správního orgánu, pro které je závazné (viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2021, č. j. 7 As 222/2019-45, body 25 až 32, a dále např. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2023, č. j. 8 As 386/2021-77, bod 28). Proto soud shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
33. Osoba zúčastněná ve svém posledním vyjádření argumentovala, že stavba je podle územního plánu přípustná, neboť se oba dva dotčené pozemky nacházejí v ploše občanské vybavení – veřejná infrastruktura (OV). Tuto skutečnost dokládá i vyjádřením dotčeného orgánu ze dne 2. 4. 2024.
34. Soud připomíná, že dotčený orgán i jemu nadřízený orgán ve správním řízení setrvale uváděly, že pozemek parc. č. st. XA se podle účinného územního plánu obce Korkyně ve znění změny č. 1 nachází v ploše zeleň – na veřejných prostranstvích (ZV), dle jejíž regulativů přípustnost stavby hodnotily. Výsledky jejich posouzení pak bez dalšího do svých

rozhodnutí převzali i žalovaný a stavební úřad. Soud přitom může přezkoumávat toliko ty závěry, které správní orgány vtělily do správních rozhodnutí, potažmo závazných stanovisek. Žalobu nelze zamítnout proto, že výrok správního rozhodnutí může popřípadě obstát z jiných soudu zřejmých právních důvodů, o které však své rozhodnutí správní orgán neopřel a ani se jimi nezabýval (viz např. rozsudky NSS ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 206/2014-48, č. 3283/2015 Sb. NSS, a ze dne 27. 8. 2009, č. j. 4 As 30/2008-102). V opačném případě by soud nepřipustně nahrazoval činnost dotčeného orgánu, tj. orgánu územního plánování, jehož úkolem bylo posoudit soulad stavby s územním plánem. Žádný správní orgán však v průběhu řízení nevycházel z toho, že se rovněž pozemek parc. č. st. XA nachází v ploše OV. Soud takový závěr a následné posouzení z hlediska přípustnosti stavby podle územního plánu nemůže namísto správních orgánu učinit. Proto ani neprováděl dokazování vyjádřením dotčeného orgánu ze dne 2. 4. 2024.

35. Toliko nad rámec přezkumu soud konstatuje, že nahlédl do hlavního výkresu územního plánu obce Korkyně po změně č. 1, jenž je dostupný na internetových stránkách obce (viz: <https://www.korkyne.cz/uzemni-plan-korkyne-zmena-c-1-vykresy/d-4046/p1=2713>), přičemž dle něj se skutečně jak pozemek parc. č. st. XA, tak pozemek parc. č. st. XB nachází v ploše občanské vybavení – veřejná infrastruktura (OV). Na první pohled je proto východisko správních orgánů, že pozemek parc. č. st. XA zasahuje do plochy ZV, nesprávné. Je otázkou, zdali správní orgány nevycházely z koordinačního výkresu územního plánu před přijetím změny č. 1, neboť v něm je pozemek parc. č. st. XA naopak v ploše zeleň – na veřejných prostranstvích (ZV).
36. Na druhou stranu v textové části změny č. 1 předmětného územního plánu (zveřejněné též na výše odkazovaných internetových stránkách obce) se na straně 19 uvádí, že „[p]odnětem pro změnu č. 1 je záměr přístavby hasičské zbrojnice v centru Křížova. Jedná se o rozšíření stávající plochy občanského vybavení - veřejné infrastruktury o cca 40 m2 do sousední plochy veřejné zeleně. Vzhledem rozsahu požadované měněné plochy (zobrazitelnosti plochy v daném měřítku 1 : 5000) a dále s ohledem na obecné požadavky na vymezování ploch dle § 3 (1) vyhlášky 501/2006 Sb., který říká, že k naplňování cílů a úkolů územního plánování a s ohledem na rozdílné nároky na prostředí se území člení územním plánem na plochy, které se s přihlédnutím k účelu a podrobnosti popisu a zobrazování v územním plánu vymezují o rozloze větší než 2000 m2, je tato změna řešena pouze v textové části doplněním regulativu přípustného využití plochy ZV - zeleň - na veřejných prostranstvích. Do přípustného využití plochy ZV - zeleň - na veřejných prostranstvích se doplňuje tento bod: **„je umožněna přístavba stávajících staveb občanské vybavenosti (maximální zastavěná plocha přístavby je 40 m2)“**. Z textové části změny č. 1 by tedy naopak plynulo, že na pozemku parc. č. st. XA nebyla plocha OV samostatně vymezována. Je však otázkou, zdali např. obec zveřejnila textovou část změny č. 1 územního plánu na svých stránkách ve finální podobě. Je možné, že v průběhu jejího pořizování nakonec plocha OV byla na pozemku parc. č. st. XA přeci jen vymezena. Takové zjištění už ale přesahuje rámec soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, neboť to se těmito okolnostmi vůbec nezabývalo.
37. V dalším řízení proto na správních orgánech bude, aby se nejen řádně vypořádaly s námitkami žalobců a vzaly v úvahu skutečnosti plynoucí ze správního spisu, ale aby rovněž správně vyhodnotily, jaké funkční řešení územní plán v účinném znění stanovuje pro pozemky dotčené stavbou. Soud v tomto ohledu nemůže vyřknout definitivní závěr, neboť mohl přezkoumat jen správními orgány přijaté závěry. V dalším řízení proto bude záhodno

zjistit, v jaké podobě uzemní plán po případných změnách platí a jakou určuje funkční regulaci pozemků, na nichž posuzovaná stavba stojí.

Vypořádání námítky stran vad projektové dokumentace a obecných požadavků na výstavbu

38. Napadené rozhodnutí je dále nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nevypořádání odvolací námítky stran nevyhovující projektové dokumentace, jak ji shrnul žalovaný na straně 7 napadeného rozhodnutí. Žalovaný považoval tuto námitku za nedůvodnou, neboť stavba nevyžaduje posouzení jako novostavba. Žalovaný ale vycházel z vadného předpokladu, pročez vypořádání této námítky nemůže obstát.
39. Soud nicméně konstatuje, že žalovaný se s námitkou vypořádal zcela nedostatečně i za situace, pokud by soud potvrdil jeho náhled na stavební záměr jako na změnu stavby před dokončením. Žalovaný v podstatě konstatoval, že pokud se jedná o změnu stavby před dokončením (fakticky spočívající v přístavbě, nástavbě či stavebních úpravách), není třeba se zabývat náležitostmi projektové dokumentace a splněním obecných požadavků na výstavbu podle § 169 stavebního zákona, jak namítali žalobci. Soud ale pro takovou úvahu postrádá jakoukoliv oporu. Ustanovení § 118 odst. 3 stavebního zákona přímo vyžaduje předložení projektové dokumentace změn stavby a projednání žádosti s účastníky stavebního řízení a dotčenými orgány v rozsahu, v jakém se změna přímo dotýká práv účastníků stavebního řízení, jakož i zájmů chráněných zvláštními právními předpisy. Na samotné řízení a povolení změny stavby před dokončením se pak vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení, tj. § 108 - § 115 stavebního zákona. Podle § 111 odst. 1 písm. b) téhož zákona je stavební úřad povinen mj. ověřit, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Soudu tedy není vůbec zřejmé, jak žalovaný dospěl k tomu, že není nutné se námitkami, jimiž žalobci sporovali projektovou dokumentaci a posouzení obecných požadavků na výstavbu, jakkoliv zabývat. Soud proto musel napadené rozhodnutí zrušit i z tohoto důvodu.
40. Opět toliko nad rámec nutného odůvodnění soud uvádí, že žalobci se mýlí v tom, že by stavebník předložil k řízení o dodatečném povolení stavby shodnou projektovou dokumentaci jako k vydání původního společného povolení. Ze správního spisu se podává, že projektové dokumentace jsou rozdílné. V nynějším řízení byla předložena projektová dokumentace z května 2022. I ona však na některých místech zmiňuje, že upravována a přistavována bude stávající hasičská zbrojnice (viz např. stranu 3). Žalovaný proto musí posoudit, zdali odpovídá skutečnosti, a v návaznosti na to řádně vypořádat námitky žalobců.

Odstupové vzdálenosti stavby

41. Soud nepřisvědčil žalobcům, že by bez dostatečného vypořádání zůstala námitka týkající se odstupových vzdáleností stavby od jejich nemovitostí.
42. Je pravdou, že i v tomto případě žalovaný nesprávně uvedl, že posouzení vzdáleností by bylo nutné v případě nové stavby, za kterou stavbu stavebníka nepovažoval. Předkládaný záměr ale z důvodů vysvětlených výše novou stavbou je. Žalovaný nicméně zároveň odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, s nímž se ztotožnil. Dle mínění soudu se přitom stavebnímu úřadu podařilo námitky žalobců ohledně odstupových vzdáleností řádně vypořádat.
43. Platí, že prvostupňové a odvolací rozhodnutí tvoří při soudním přezkumu jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005

Sb. NSS, nebo rozsudek NSS ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80). Judikatura proto dovodila, že mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25, bod 14). Napadené rozhodnutí proto není v této části nepřezkoumatelné.

44. Žalobci v odvolání s odkazem na § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. namítali, že stavební úřad nedostatečně vypořádal minimální odstupové vzdálenosti od jejich pozemků. Stavební úřad se však této otázce věnoval na stranách 4 až 6 prvostupňového rozhodnutí, neboť žalobci v námitkách tvrdili, že stavba vyžaduje povolení výjimky podle § 26 vyhlášky č. 501/2006 Sb. z důvodu nesplnění odstupových vzdáleností podle § 25 odst. 2 a 4 téže vyhlášky.
45. Na straně 5 prvostupňového rozhodnutí ale stavební úřad shrnul, že posuzovaná stavba je stavbou občanské vybavenosti, u níž ani v jedné stěně ani ve střešním plášti ve směru k pozemkům žalobců nejsou osazena okna. Tím stavebník vyšel žalobcům vstříc, neboť projektová dokumentace je předpokládala. Již jen z tohoto shrnutí plyne, že stavba povolení výjimky z odstupových vzdáleností nepotřebovala, protože požadavky na odstupy staveb v § 25 odst. 2 a 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., na které odkazovali žalobci, se týkají odstupových vzdáleností u rodinných domů, případně staveb pro bydlení. Na posuzovanou stavbu, která není stavbou pro bydlení podle § 2 písm. a) vyhlášky č. 501/2006 Sb., tyto požadavky proto nedopadají.
46. Stavební úřad dále pokračoval, že od rodinného domu žalobce b) na pozemku parc. č. st. 5 je stavba vzdálena 6 m a od hranice pozemku parc. č. 18 0,6 m. Ve směru k pozemku žalobce a) parc. č. XC pak stavba stojí ve stejné vzdálenosti jako původní objekt hasičské zbrojnice. Doplnil, že realizovaná výška stavby 6,25 m nepřekračuje výšku staveb nacházejících se v nejbližším okolí (včetně staveb žalobců) a že i hmotově respektuje okolní zástavbu. Tyto skutečnosti jsou dle soudu podstatné pro posouzení stavby z hlediska souladu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb.
47. Dle tohoto ustanovení musí vzájemné odstupy staveb „splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu.“
48. Z výše shrnutého je zřejmé, že stavební úřad základní úvahu ohledně vzájemných odstupů staveb žalobců a stavebníka provedl. Stavbu posoudil s ohledem na charakter území, do něhož je umisťována, přičemž uzavřel, že výškově ani hmotově z něj nevybočuje. Byť soud rozvedl, že na stavbu nelze nahlížet jako na změnu původního objektu hasičské zbrojnice, lze k historické existenci hasičské zbrojnice na daném místě v této souvislosti přihlížet. Ta totiž byla umístěna též v minimálních odstupových vzdálenostech od pozemků žalobců. Stavba je sice půdorysně a výškově rozměrnější, ale stavebník přiléhavě poukazuje na to, že žalobci souhlasili s projektovou dokumentací pro původní společné povolení. Již dle něj měl být objekt hasičské zbrojnice přistaven podél hranice s pozemkem parc. č. 18. V té době žalobci žádných námitek z hlediska odstupových vzdáleností nevznikli. V nyní vedeném řízení byla stavba dodatečně povolena dokonce dále od společné hranice o přibližně 0,6 m.

49. Pro soud není rozhodující, že žalobci nyní vzali svůj souhlas se stavebními úpravami a přístavbou původní hasičské zbrojnice zpět. Podstatné totiž je, že ani v řízení o dodatečném povolení stavby ani v řízení před soudem žalobci nic konkrétního k nedodržení § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nenamítali. Poukazovali pouze na rozpor s § 25 odst. 2 a 4 této vyhlášky, které se ale na stavbu neaplikují. Žalobci např. netvrdili, že by jim blízkost stavby znemožňovala údržbu jejich nemovitostí. Naopak vzhledem k dlouholeté existenci hasičské zbrojnice na témže místě lze usuzovat, že narušení hodnot jmenovaných v § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. nenastalo. Žalobci nenabídli žádnou oporu pro závěr, že by tomu mělo být do budoucna jinak.
50. Soud nepřehlédl, že žalobci před stavebním úřadem namítali snížení pohody bydlení. Činili tak ale jen v obecné rovině, přičemž stavební úřad jim na straně 7 prvostupňového rozhodnutí přílehlavě odpověděl. Předně jim připomněl, že souhlasili se záměrem, k němuž bylo vydáno původní společné povolení. To předpokládalo shodný účel využití jako v případě nyní hodnocené stavby. Stavební úřad konstatoval, že vzhledem k absenci oken směrem k jejich nemovitostem nemohou být rušeni nad míru přiměřenou místním poměrům. Stavba ani nebude využívána celodenně.
51. K nedostačujícím odstupovým vzdálenostem tedy žalobci nepředložili žádnou konkrétní argumentaci, s níž by se měl stavební úřad sáhodlouze vypořádávat. Základní vyhodnocení souladu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. provedl, s čímž se soud ztotožňuje. Namítali-li žalobci v odvolání jen nedostačující odůvodnění prvostupňového rozhodnutí v tomto směru, stačilo, pokud žalovaný na prvostupňové rozhodnutí odkázal. Soud proto nemá tuto námitku žalobců za důvodnou.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

52. Pro výše vytýkaná pochybení správních orgánů shledal soud žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Věc soud vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s., výrok I). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
53. Ke zrušení prvostupňového rozhodnutí soud nepřistoupil, neboť shledané vady jsou odstranitelné žalovaným v odvolacím řízení.
54. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci měli ve věci plný úspěch, a proto soud každému z nich přiznal náhradu nákladu řízení ve výši 12 546,90 Kč (celkem tedy 25 093,80 Kč). Tato částka se skládá ze zaplacených soudních poplatků ve výši 6 000 Kč (2 x 3 000 Kč poplatek za žalobu) a nákladů na zastoupení advokátem ve výši 19 093,80 Kč. V souladu s § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) náleží advokátovi za společné zastupování dvou osob [žalobce a) a žalobce b)] odměna za každou takto zastupovanou osobu snížená o 20 %. Výše odměny advokáta tak zahrnuje tři úkony právní služby po 4 960 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání vyjádření ze dne 27. 2. 2024 podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu] a dále náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud ověřil z veřejně dostupného administrativního registru ekonomických subjektů, že zástupce žalobců je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se částka náhrady nákladů řízení zvyšuje o tuto daň v sazbě 21 %, tedy o 3 313,80 Kč. Náhradu nákladů řízení

soud uložil žalovanému zaplatit žalobcům ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejich zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s., výrok II).

55. Za podanou repliku ze dne 29. 1. 2024 soud žalobcům náhradu nákladů nepřiznal, neboť v ní zcela opakují tvrzení uvedená v žalobě. Navíc jí reagují na vyjádření žalovaného, který v řízení před soudem nepřednesl žádnou novou argumentaci a pouze setrval na důvodech napadeného rozhodnutí. Žalobcům proto nic nebránilo v tom, aby veškeré rozhodné okolnosti uvedli již v žalobě. Soud proto tyto náklady nepovažuje za důvodně vynaložené podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Naproti tomu ve vyjádření ze dne 27. 2. 2024 žalobci i věcně reagují na tvrzení osoby zúčastněné.
56. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí nebyla v řízení uložena žádná povinnost a soud neshledal okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s., výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Věra Šimůnková v. r.
předsedkyně senátu